



## Vozíček s chlebem



Gayle Kinney-Corneliusová  
(Podle skutečné události)

*„Když jste ve službě bližních svých,  
jste pouze ve službě svého Boha.“*

*(Mosiáš 2:17.)*

Sammy otevřel oči a zívł. Cítil něco velmi chutného.

*Mmmm, tatínek peče chléb!* pomyslel si Sammy.

Tatínek pekl chléb pro celou rodinu každou sobotu. Sammy rád sledoval, jak tatínek vyndává z trouby hnědé křupavé bochníky. Vždycky dal Sammymu první krajíc.

*Ale dnes není sobota,* pomyslel si Sammy. *Proč tedy tatínek peče?*

Sammy vstal z postele a šel do kuchyně. Zeptal se tatínka, co se děje.

„Pamatuješ si, o co nás požádal náš biskup?“ zeptal se ho tatínek.

Sammy přikývl. „Požádal nás, abychom pomáhali lidem. A já jsem pomohl sestře Martinové vzít tašku do schodů, vzpomínáš?“

„To jsi udělal správně,“ odpověděl tatínek. „Modlil jsem se ohledně toho, jak bych mohl pomáhat lidem já. A dostal jsem nápad

upéct chléb, o který se podělím.“

Sammy se podíval přes sklo dvířek trouby. Spočítal bochníky chleba.

„Jeden ... dva ... tři ... čtyři. A komu ten chléb dáš?“

„Právě s tím potřebuji, abys mi pomohl,“ odpověděl tatínek. „Jeden bochník je pro sestru Martinovou. A dva bochníky pro rodinu Millerových. Komu myslíš, že bychom měli dát ten čtvrtý bochník?“

Sammy se nad tím zamyslel.

„Co takhle panu Leemu?“ zeptal se Sammy. Pan Lee bydlel v jejich domě. Nevycházel ven příliš často. Většinou jen sledoval lidi ze svého okna.

„To je výborný nápad,“ odpověděl tatínek.

Když byl chléb upečený, pomohl Sammy tatínkovi bochníky zabalit. Potom přivezl svůj vozíček. A ty bochníky na něj naložili.

„Vozíček s chlebem je připraven vyrazit!“ řekl Sammy.

Tatínek Sammymu pomáhal vozíček táhnout. Sammyho hřál na srdci příjemný pocit, vřelý tak, jako chléb, o který se chystali podělit! ●

*Autorka žije ve Vermontu v USA.*